

Generál Lučanský nemal na krku stopy po obesení

- CZ24 News | 3. ledna 2021

SLOVENSKO: Manželka Milana Lučanského prezradila podrobnosti z návštevy manžela deň pred smrťou. „Jediné, čo som videla, bola jeho hlava a krk. Ten bol mimochodom úplne čistý, bez šrámov, po údajnom obesení,“ spochybňuje oficiálnu verziu o samovražde.

Z jej vyjadrení na sociálnej sieti vyberáme:

„Nemám silu sa vyjadrovať k momentálnej situácii o smrti môjho manžela, bez ktorého môj život stratil zmysel a bolesť, ktorú držím v sebe je natolko ťažká, že len vďaka svojim deťom, ktoré sú mi v tejto chvíli najväčšou oporou dokážem ustáť toto najťažšie obdobie môjho života.

Ale, môj posledný deň s manželom 29.12.2020, deň pred jeho smrťou, kedy mi „DOVOLILI“ ísť k jeho lôžku, som ešte netušila, že to bude ten najhorší a zároveň posledný deň s ním...

„KÝM JA SOM MALA ZA CHRBTOM MIKULCOVE KOMANDO pri posteli môjho muža, V NEPRESTRELNÝCH VESTÁCH A SO SAMOPALMI V RUKE, pán minister vnútra R. Mikulec sa zabával na chate v Martine, na Martinských holiach, kde je do dnešného dňa. A tak sa pýtam sama seba, to naozaj chcem tak veľa, aby niekto tak kompetentný, ako je minister vnútra R. MIKULEC v

demokratickej krajine, ktorý zabezpečuje bezpečnosť a poriadok v nej, mu bolo naozaj za ťažko vyvesiť čiernu vlajku nad budovou ministerstva vnútra a vzdať mu tak úctu na počesť jeho pamiatke..???

Milan sa pobil počas svojho života nespočetne krát. Jeho zásada bola "nikdy nezačať, ale ubrániť sa". Bol športovec s urastenou postavou a znalosťami bojových umení. Nebol už však v takej kondícii ako pred rokmi a už nebol ani ten istý mladík. Takže ak sa na neho vrhli štyria s obuškami a kondičkou, nemal šancu. Napriek tomu viem, že jeho povaha a situácia, v ktorej bol, mu nedovolila sa priznať. Po prvé, ublíženie verejnému činiteľovi by mu len uškodilo a po druhé, vedel, že tam vnútri je iný svet. Pravdepodobne by sa pobil opäť. Medializované informácie o potknutí sa o papuču a zranení oka presne vystihujú, čo by Milan povedal, aby bitku nepriznal.

„Ja som ho však videla na smrteľnej posteli. Nesmela som ho odokryť, lebo inak sa mi jeho „po zuby ozbrojení ochrankári“ zo ZVJS vyhrážali, že mi viac nedovolía, aby som pri ňom bola. Prečo sa asi tak báli, aby som videla jeho telo? Jediné, čo som videla, bola jeho hlava a krk. Ten bol mimochodom úplne čistý, bez šrámov, po údajnom obesení. Čakáme na výsledky pitvy. Dúfam, že ich dostanem skôr ako médiá.“

Minister Mikulec na fb napísal nasledovný status:

„Generál Lučanský bol vo väzbe 3 týždne. Tí, ktorí ho poznali roky, sa zhodujú v tom, že ho vnímali ako chlapa. Muža, ktorý sa vždy problémom postavil čelom. Len on sám vie, prečo tomu tentokrát tak nebolo. Prečo sa po troch týždňoch rozhodol pre takéto zásadné a definitívne riešenie? Prečo to urobil po 23 dňoch vo väzbe? Prečo nevypovedal pred vyšetrovateľmi a neskôr na súde, kde by mohol povedať všetko a preukázať svoju nevinu, ak bol presvedčený, že sa žiadneho trestného činu nedopustil? Nemyslím si, že generál Lučanský bol mužom, ktorý sa vzdáva bez boja. Najmä, ak bol o svojej nevine skutočne presvedčený.

Je mi úprimne ľúto p. Lučanskej a straty jej manžela. Prešla však do zbytočného útoku a vynechala fakty, ktoré stáli úplne na začiatku celého príbehu. Generál Lučanský čelil závažným obvineniam z prijímania úplatkov v dvoch skutkoch, pričom ich výška mala prekročiť pol milióna eur. Samozrejme, že na Slovensku platí prezumpcia nevinu a pán Lučanský nebol ešte právoplatne odsúdený, o to zásadnejšia je preto otázka – prečo sa rozhodol konať tak, ako konal?

Je mi veľmi ľúto, že manželka p. Lučanského v statuse o nesmiernej bolesti a žiali súčasne rieši moje súkromie. Po mesiacoch, kedy nikto z nás vo vláde nerozlišoval medzi pracovnými dňami a víkendom, som si dovoľil stráviť pár dní so svojou rodinou. S negatívnym PCR testom, v bubline, pred sprísnením opatrení.

Zároveň chcem vysvetliť, že zrejme (ani pre ňu) nie je novou informáciou, keď poviem, že je štandardným postupom, keď v nemocnici dohliadajú na hospitalizovaného väzobne stíhaného, príslušníci PZ.

Strata blízkej osoby je bez debaty mimoriadne bolestivou životnou skúsenosťou. Je však smutné, keď z riadkov, venovaných najbližším, cítiť politické motívy a pozadie.

„Na záver by som chcel dodať, že vzhľadom na skutočnosť, že nie sú naplnené podmienky vyhlásenia štátneho smútku a s ohľadom na okolnosti prípadu, ministerstvo vnútra nepristúpilo k vyveseniu čiernych zástav na štátnych budovách. Príslušníci Policajného zboru si, samozrejme, môžu uctiť pamiatku generála Lučanského na Prezídiu Policajného zboru, kde je umiestnená kondolenčná kniha, rovnako ako zapálením sviečky na všetkých pracoviskách Policajného zboru.“

O vyvesenie čiernej vlajky ako poctu nebohému policajnému prezidentovi Milanovi Lučanskému žiada jeho manželka. Minister vnútra Roman Mikulec však hovorí nie, vraj neboli naplnené podmienky vyhlásenia štátneho smútku. Šéf rezortu vnútra sa však mylí. Čierna vlajka sa používa na

uctenie si pamiatky zosnulého. Použila sa napríklad na budovách štátnej správy a samosprávy v roku 2018, keď bol zavraždený novinár Ján Kuciak a jeho snúbenica Martina Kušnírová.

VÝZVA POLICAJNÉMU ZBORU SR NA SLOVENSKU OD PETRA MARČEKA:

„V prvom rade veľká vďaka týmto statočným policajtom!

Pred budovou Prezídia Policajného zboru, policajti vzdávajú česť Gen. Milanovi Lučanskému i napriek zákazu Ministra vnútra SR! Vyzývame týmto aj ďalších statočných policajtov, som presvedčený, že ich je dosť, aby sa pridali k týmto odvážnym príslušníkom Policajného zboru a ukázali nesúhlas s tým, ako sa porušuje Ústava a ústavné práva SR, ako aj ľudské práva a zákony na Slovensku!“

Zdroje: facebook Martina Lučanská, facebook Roman Mikulec, facebook Peter Marček 2.1.2021

Zdroj: <https://zemavek.sk/>